

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ור"מ?		ז											סה.
הוא למעוטי סרוחה מעיקרא.	[רבי מאיר]	!											סה.
ור"ש?		ז											סה.
סרוחה מעיקרא לא צריכא מיעוטא, עפרא בעלמא הוא.	[רבי שמעון]	!											סה.
מחלוקת - שהשביח ולבסוף פגם, אבל פגם מעיקרא - דברי הכל מותר.	עולא:		♣										סה.
יין שנפל לתוך עדשים, וחומץ שנפל לתוך גריסין - אסור	איתביה רב חגא לעולא: [רבנן]	♣	ז										סה.
מתיר	רבי שמעון:	♣	ז										סה.
והא הכא דפגם מעיקרא הוא ופליגי			ז										סה.
חגא לא מידע ידע מאי קאמרי רבנן - תיובתא קא מותיב, הכא במאי עסקינן - כגון שנפל לתוך גריסין צוננין והרתיחם, נעשה כמי שהשביח ולבסוף פגם ואסור.	עולא:	!											סה.
בפוגם מעיקרא מחלוקת.	רבי יוחנן:		♣										סה.
בפוגם מעיקרא מחלוקת, אבל השביח ולבסוף פגם - דברי הכל אסור, או דלמא בין בזו ובין בזו מחלוקת?	איבעיא להו:		^										סה.
תיקו.			■										סה.
אפשר איתא להא דר' יוחנן, ולא תניא לה במתניתין? נפק דק ואשכח	רב עמרם:		■										סה.
שאור של חולין שנפל לתוך העיסה ויש בו כדי להחמיץ והחמיצה, ואח"כ נפל שאור של תרומה או שאור של כלאי הכרם ויש בו כדי להחמיץ - אסור	דתנן: [רבנן]	♣	■										סה.
מתיר	רבי שמעון:	♣	■										סה.
והא הכא דפגם מעיקרא הוא ופליגי			■										סה.
שאני עיסה, הואיל וראויה לחמע בה כמה עיסות אחרות.	רבי זירא:		ז										סה.
שאור של תרומה ושל חולין שנפלו לתוך העיסה, בזה כדי להחמיץ ובוזה כדי להחמיץ, וחימצו - אסור	ת"ש: [רבנן]	♣	■										סה.
מתיר	רבי שמעון:	♣	■										סה.
נפל של תרומה תחלה - ד"ה אסור	[דברי הכל]		■										סה.
נפל של חולין ואח"כ נפל של תרומה או של כלאי הכרם - אסור	[רבנן]	♣	■										סה.
מתיר	רבי שמעון:	♣	■										סה.
והא הכא דפגם מעיקרא הוא ופליגי			■										סה.
וכי תימא, ה"נ כדרבי זירא			ז										סה.
היין שנפל לתוך עדשים, וחומץ שנפל לתוך גריסין - אסור	ת"ש מסיפא: [רבנן]	♣	■										סה.
מתיר	רבי שמעון:	♣	■										סה.
והא ה"נ דפגם מעיקרא הוא ופליגי			■										סה.
וכי תימא, ה"נ כדשני ליה עולא לרבי חגא: כשהשביח ולבסוף פגם			ז										סה.
ומי פליגי כשהשביח ולבסוף פגם?			ז										סה.
נפל של תרומה תחלה - דברי הכל אסור	והא קתני:	ז	■										סה.

disputants- חולקים- central point for summary and review- הנקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- קודמת- story- מעשה- O	statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראייה- ■
מקרא-key:	

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אלא לאו ש"מ: בפגם מעיקרא מחלוקת, שמע מינה.												◊	סה:
הני תלתא בבי דקתני למה לי? בשלמא בבא דסיפא קמ"ל: בפגם מעיקרא מחלוקת, מציעתא נמי: השביח ולבסוף פגם - דברי הכל אסור, אלא רישא למה לי? השתא ומה סיפא דלא קא משבח כלל אסרי רבנן, רישא דקא משבח מיבעיא?												◊	סה:
רישא לר"ש אצטריך, והכי קאמרי ליה רבנן לר"ש: עיסה זו ראויה להחמיץ בשתי שעות, מי גרם לה שתחמיץ בשעה אחת? אסור.	אביי:											◊	סה:
ור' שמעון?												◊	סה:
כשהשביחו - שניהם השביחו, כשפגמו - שניהם פגמו.	[רבי שמעון]											◊	סה:
לר"ש, ליצטרף היתר ואיסור בהדי הדדי וליתסר												◊	סה:
ר"ש לטעמיה												◊	סה:
אפי' איסור ואיסור נמי לא מיצטרפי	דאמר: [רבי שמעון]											◊	סה:
הערלה וכלאי הכרם מצטרפין	דתנן: [רבנן]											◊	סה:
אין מצטרפין.	רבי שמעון:											◊	סה:
ההוא עכברא דנפל לחביתא דשיכרא												◊	סה:
אסריה רב לההוא שיכרא	[רב]											◊	סה:
נימא קסבר: נט"ל אסור	אמרוהו רבנן קמיה דרב ששת:											◊	סה:
בעלמא סבר רב: נט"ל מותר, והכא חידוש הוא, דהא מימאס מאיס ובדילי אינשי מיניה ואפילו הכי אסריה רחמנא, הלכך נט"ל נמי אסור.	אמר להו רב ששת:											◊	סה:
אלא מעתה, ליטמא לה ויבש	רבנן לרב ששת:											◊	סה:
מטמאין לחים ואין מטמאין יבשים	אלמה תנן:											◊	סה:
ולטעמיך, שכבת זרע תטמא לה ויבש												◊	סה:
מטמאין לחין ואין מטמאין יבשין	אלמה תנן:											◊	סה:
אלא מאי אית לך למימר? שכבת זרע אמר רחמנא - בראויה להזריע, ה"נ במותם אמר רחמנא - כעין מותם.												◊	סה:
ומי מאיס? והלא עולה על שלחן של מלכים	מתקיף לה רב שימי מנהרדעא:											◊	סה:
לא קשיא: הא בדברא, הא בדמתא.	רב שימי מנהרדעא:											◊	סה:
הלכתא: נותן טעם לפגם - מותר ועכברא בשיכרא לא ידענא מאי טעמא דרב, אי משום דקסבר: נותן טעם לפגם - אסור, ולית הלכתא כוותיה, אי משום דקסבר: נותן טעם לפגם - מותר, ועכברא בשיכרא אשבוחי משבח.	רבא:											◊	סה: